

Obsah

Úvod	2
Třetí role univerzity a umění	3 - 8
Spolupráce mezi Plzní 2015 a ZČU	5
Petr Forman a Modeli da Torino	5
Umění a totalita	5
Specific LandArt	5 - 7
Pět soch pro Plzeň	8
Návrat Ladislava Sutnara / American Story	9 - 12
Cena Ladislava Sutnara	11
Hommage à Sutnar	12
Mezioborový dialog a umění na ZČU	13 - 14
Desing ²⁺	13
YO! a W!NG	14
Studenti designu a umění na ZČU	15 - 22
ArtCamp	17 - 20
Figurama	21 - 22
Umělci na ZČU	23 - 37
Umělecké poklady v majetku ZČU	35 - 37
Plzeňský dárek od / pro Karla Malicha	37

Úvod

doc. Dr. RNDr. Miroslav Holeček, rektor ZČU

Jen několik dní poté, co lidstvo překonalo magický přelom dvoutisícího roku, se jednoho chladného, mlhavého lednového rána vydává z Plzně autobus se skupinou asi padesáti lidí směrem k zámku Nečtiny. Zatímco zámecká věž, balkóny i zahrada se ztrácejí v mlhavých cárech, uvnitř zámku je příjemné teplo. Rekvizity vědeckých konferencí dávají tušit, že se zde cosi chystá. Co to však bude? Která věda se zde představí? Náhodný návštěvník by těžko hledal odpověď, zvláště ve chvíli, kdy má na dohled několik filozofů, jaderné inženýry, fyziky, chemiky, biologie, techniky, matematiky, logiky. Lidé usedají do lavic a přichází první řečník. Začíná nevšední pokus o sblížení a porozumění. Pokus, který má ukázat, zda jsme schopni si ještě trochu rozumět, zda si dokážeme naslouchat a mluvit spolu i přes rozdílná vědecká vyznání a přístupy věd, kterými se zabýváme. Interdisciplinární seminář pořádaný Západočeskou univerzitou v Plzni s názvem „Vědní obory na přelomu tisíciletí“ začíná. Dnes již víme, že to byl první ročník semináře, který se koná od roku 2000 každoročně a který nemá v České republice obdoby. Takřka vždy se jej účastní více než stovka zájemců z celé republiky, mezi mluvčími se pravidelně objevují věhlasné a významné osobnosti. Interdisciplinární seminář přispívá k povědomí o významu mezioborového dialogu. Potřebnost tohoto dialogu si uvědomují stále více nejen samotní vědci, ale i ti, kdo chtějí výsledky vědy a výzkumu aplikovat v praxi. Obrovská specializace a náročnost vědy totiž vede ke stále větší diferenciaci jednotlivých oborů, vědci směřují veškeré úsilí k tomu, aby udrželi se svým oborem krok, a ztrácejí tak přehled o ostatních. Výsledek je nakonec prakticky totožný s tím, jako kdybychom měli zcela nezávislé vědní disciplíny, z nichž si každá hledá (a hlídá) jen tu svoji jedinou pravdu. Praktické otázky, na které usilovně hledáme odpověď, se ovšem neptají po tom, která věda se jimi má zabývat. Stále častěji jsou takového rázu, že je už není možné ani jedné disciplíně přiřadit. Západočeská univerzita v Plzni má nesmírný potenciál v heterogenitě oborů, které na ní lze studovat a ve kterých se řeší zajímavé výzkumné projekty. Její fakulty jsou navíc navzájem relativně „blízko“ a spolupráce je takřkajíc na dosah ruky. Mezioborové projekty i prvky mezioborové výuky

nejdou na naší univerzitě žádnou novinkou. Je bezpochyby dobře, že tyto aktivity byly vždy podporovány a iniciovány i na celouniverzitní úrovni. Významnou roli v nich sehrál Ústav mezioborových studií, jehož aktivity později přešly pod vysokoškolský ústav Nové technologie – výzkumné centrum.

To přineslo nové podněty a získání velmi zajímavých mezioborových projektů. Rozvinula se kupříkladu pozoruhodná spolupráce s fakultou filozofickou, zejména v interdisciplinárních projektech týkajících se archeologie, dějin vědy a techniky či kognitivních věd. V poslední době se podařilo získat velký evropský projekt mapující vliv nových technologií na člověka, na němž participují odborníci z oblasti kybernetiky, filozofové, ale i psychiatři a specialisté některých lékařských disciplín. Mezioborové aktivity je možné přirovnat k mostům. Nejen k mostům spojujícím rozmanité disciplíny, ale i k těm, kterými se různá pojetí navzájem ovlivňují, k mostům, jež přenášejí invenci a kreativitu. Mimořádně silně je to patrné na propojení umělecké kreativity a technické vynalézavosti. Design je ve své nejbystrostnější podobě mostem mezi uměním a technikou. Přejít po něm je vzrušujícím zážitkem bez ohledu na to, kterým směrem kráčíme. Pro umělce je jistě fascinující, když technicky propracovaná věc ožívá díky jeho nápadům. Stejně tak ovšem musí být překvapivé pro technika, jakou krásnou podobu lze vtělit jeho dílu. Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara byla od počátku koncipována jako pracoviště s velkým přesahem napříč celou univerzitou.

Je výborným obrazem principu spolupráce mezi obory, ale i dialogu, který se automaticky spustí v našich myslích, když se setkáme s něčím nevšedním a krásným. Mezioborový dialog je však především umění naslouchat někomu, kdo se pokouší sdělovat jiným své důvěrně známé myšlenky. Takový dialog musí být proto vždy založen na určité vůli po hledání porozumění, stejně tak jako na jisté pokoře a důvěře. I umělecká díla žijí svým vlastním životem. I jejich „pochopení“ či „přijetí“ je často složité. Stejně jako v případě mezioborového dialogu, i zde často nahlédneme jejich krásu, až když se poctivě pokusíme vnímat, co nám někdo jiný chce sdělit.